

Vad världen har att erbjuda.

Jag går i en cirkel, vakna nätter utan tankar på en morgondag. I min värld exister bara nuet och nuet är just nu. Varje sekund räknas ner i mitt huvud, jag räknar till slutet, jag räknar till början, till allt som finns därimellan.

Jag följer fotspåren som någon gått i innan mig och trots att det är en cirkel så vet jag inte vart vägen slutar. Det känns så otroligt långt till slutet eller väldigt nära. Det är två extrema hållpunkter att gå efter. Men jag kan inte låta bli att fortsätta gå. För jag har ingen annanstans att ta vägen, inga andra fotspår att följa annat än de som inte leder någonstans. Jag måste. Och jag är livrädd, livrädd för att misslyckas med livet, rädd för att leva.

Så jag går och går och jag går och jag gråter för jag har blåsor under fötterna och skavsår. Inget är lätt i en värld som är svår. Och jag, rädd som jag är, kommer alltid att gå där, för jag vet inte vad som väntar utanför cirkeln.

Vad väntar mig?

Vad har världen att erbjuda?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten